

[Riishøj]

Hr Jørgen Estrup nævnte Namibia. Det mener jeg ikke er et problem. Der står udtrykkeligt i selve lovteksten, at det falder væk. Det er rent lovteknisk. Det sker i det øjeblik, hvor Namibia overgår til selvstændighed, og så falder Namibia også ud af de øvrige love.

Jeg håber, at det, hr. Jørgen Estrup nævnte, er et signal om, at man vil gå ind i dette arbejde for at få undersøgt, om denne lov kan administreres. Kan den administreres mindst lige så godt som den øvrige del af vores boykotlovgivning, bør den vedtages. Vi, der har den opfattelse af Sydafrika og den vedtagne Sydafrikalovgivning, kan ikke se, at det er så logisk, at der er tilladelse til kapitalstrømme den anden vej, når vi begrænser vare- og investeringsoverførsler til selve Sydafrika.

Det er rigtigt, at der kan være problemer. Men vi har dog på investeringsområdet et bedre apparatet til registrering, end man har for de millioner af vareartikler, som cirkulerer i verdenshandelen.

Hr. Sønderby sagde, at det kunne indarbejdes i gældende love. Det vil det kunne gennem nogle simple ændringer. Jeg har også nævnt spørgsmålet om vore OECD-forpligtelser, som overhovedet ikke er et problem i forhold til gældende lov, heller til ikke vore EF-forpligtelser.

Under udvalgsarbejdet skal vi også behandle andre ting; vi skal se på ændringer i loven omkring informationsstrømme. Der er et bredt flertal for at sikre, at journalister naturligvis skal kunne arbejde frit – hvis de kan få visum til Sydafrika, hvad de givetvis i mange tilfælde ikke vil få og ikke har fået. Men der må ikke i lovgivningen lægges hindringer i vejen for nyhedsstrømmene.

Vi har altså den opfattelse – den tror jeg også man under udvalgsarbejdet vil finde fornuftig – at det er ulogisk at have en lov, hvori man boykotter et land, mens dette land ikke er forhindret i at investere i Danmark. Jeg tror, det ender med, at vi får det hul i loven stoppet, også på et tidspunkt, hvor problemet er til at overskue. Dermed får vi en mere strømlinet lovgivning og gennem de justeringer, vi i øvrigt foretager i forbindelse med udvalgsarbejdet om denne lovgivning, en lovgivning, der er lettere at administrere.

Det overrasker mig ikke, at der er problemer med at have en boykotlov over for et land sam-

men med en gruppe af lande, de nordiske lande, hvor andre vestlige lande endnu ikke har gennemført effektive sanktioner på handelsområdet, men har det på visse andre områder. Det kan ikke overraske.

Jeg er ganske enig i det, hr. Kelm-Hansen nævner: Der er ingen tvivl om, at apartheid simpelt hen er – det har FN sagt adskillige gange, og Danmark har stemt for – en forbrydelse mod menneskeheden og en trussel mod verdensfreden. Den har Danmark en forbandet pligt, ikke alene moralsk, men også politisk, til at få fjernet fra det politiske landkort i Afrika, og det her forslag skal ses som et beskedent bidrag hertil.

Jeg ser frem til, at vi får en fornuftig løsning på det problem, som jeg mener er et lille problem i forhold til alle de andre problemer, vi har i forbindelse med administrationen af vores Sydafrikalovgivning.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg har et glimrende samarbejde med hr. Riishøj på en lang række områder, og det håber jeg da at jeg fortsat vil have mulighed for. Jeg ved også godt, at man i politik skal finde sig i meget, og jeg mener også, at man i politik skal være hårdhudet, men der må være en grænse.

Jeg vil gerne bede hr. Riishøj herfra bekræfte eller afkræfte, at jeg er en løgner. Jeg synes, det er meget, meget ubehageligt, at hr. Riishøj kan stille sig her op og sige: CD siger, at de er imod apartheid, men det er de ikke i virkeligheden.

Jeg sagde ganske klart, at jeg er imod apartheid, og nu kommer hr. Riishøj og siger, at jeg lyver. Det vil jeg gerne bede om en bekræftelse på eller en afkræftelse af. Mener hr. Riishøj virkelig, at man fra Folketingets talerstol skal finde sig i, at ens politiske kolleger vurderer ens udsagn på den måde?

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg brugte ikke ordet »løgner«. Hr. Duetoft nævnte ordet »dobbelmoral«, og det skal forstås sådan, at den politik, CD fører, reelt er en støtte til apartheid. Det er den form for adfærd hos politikere i Vesten – gennem lobbyvirksomhed, gennem rejser til Sydafrika betalt af styret dernede – man ønsker sig fra sydafrikansk side.